
NAPATRZYWAĆ SIĘ (1) *vb impf*

3 pl praes napatrzują się.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: napatrywać się s.v. napatrzeć się.

Widzieć wiele czego wiele razy:

Fraza: »oczy się [czego] dosyć napatrzują«: Nuż owo co on zá dziw kładzie/ á rzecz niepodobną ku wierze/ áby ná ledzie mógł ogień niećić/ żaden dziw nie ieft/ bo íe thego oczy náfze dofyć nápatrzywáią. GórnDworz B3.

Formacje współrdzenne cf PATRZYĆ.

TK